

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

57.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 23-го Июля. — 1848 — Wilno. PIĄTEK, 23-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 17-го Июля.

Высочайшимъ Приказомъ, 25-го Июня, Свѣтис-тербургскій Военный Генераль-Губернаторъ, Генераль-Лейтенантъ *Шульгинъ*, произведенъ, за отличие по службѣ, въ Генералы отъ Инфантеріи, съ оставленіемъ въ настоящей должности.

— Высочайшею Грамотою, 25-го Июня, Всемилостивѣйше пожалованы алмазные знаки Св. Александра Невскаго Попечителю Дерптскаго Учебнаго Округа, Генераль-Лейтенанту *Крафсирелю*.

Высочайшими Именными Указами, данными Придворной Канторъ 30 Июня и 1 Июля, Всемилостивѣйше пожалованы во Фрейлины къ Ея Величеству Государыни Императрицы двѣицы Елена *Черткова*, внука Оберъ-Каммергера Графа Стрoганова, и Наталья *Леоцинская*.

Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ имѣлъ счастье представлять, при всеподданнѣйшей докладной запискѣ, на благоусмотрѣніе Государя Императора отношеніе Казанскаго Губернскаго Предводителя Дворянства, касательно обезпеченія тамошнимъ дворянствомъ содержанія семействъ безрочно-отпускныхъ нижнихъ чиновъ, и постановленіе сего дворянства, съ изъявленіемъ вѣроподданническихъ чувствъ, по случаю Манifesta 14 прошедшаго Марта.

Его Императорское Величество на сказанной запискѣ собственноручно изволилъ написать: „Душевно благодарю за благородныя чувства, достойныя Русскаго Дворянства.“

Продолженіе извѣстій о ходѣ холеры въ Виленской Губерніи.

Въ Г. Трокахъ съ 9-го по 16-е заболѣлъ 1 чел.

Въ Г. Ошмянѣ съ 9-го по 16-е Июля заболѣло 4, выздоровѣло 2, умеръ 1, остался боленъ 1 чел.; въ Уѣздѣ заболѣло 43, выздоровѣло 36, умерло 4, осталось больныхъ 14 чел.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 17-go Lipca.

Презъ Найвысшій Rozkazъ Dzienny, 25-go Czerweca, St. Petersburgski Wojenny Jenerał-Gubernator, Jenerał-Porucznik *Szulgin*, mianowany został, za odznaczenie się w służbie, Jenerałem Piechoty, z pozostaniem przy terażniejszych obowiązkach.

— Презъ Найвысшій Dyplomāt, 25-go Czerweca, Najłaskawiej udzielone zostały ozdoby brylantowe Orderu Św. Alexandra Newskiego, Kuratorowi Okręgu Naukowego *Dorpackiego*, Jenerał-Porucznikowi *Krafström*.

Презъ Найвысше Imienne Ukazy, do Kantoru Dworu, d. 30 Czerweca i 1 Lipca wydane, Najłaskawiej mianowane zostały Frejlinami Jej Cesarskiej Mości, panny: *Helena Czertkow*, wnuczka Wielkiego Szambelana, *Irabiego Stroganowa*, i *Natalia Chwoszczyńska*.

P. Minister Spraw Wewnętrznych miał szczęście przedstawiać, przy najpoddanśzej nocie, do uwagi NAJJAŚNIEJSZEGO CESARZA JEJ MOŚCI, odezwę Marszałka Gubernialnego Kazańskiego, względem zapewnienia przez tamęcną szlachtę utrzymania dla rodzin żołnierzy, urlopowanych na czas nieograniczony, oraz uchwałę teje szlachty, z wynurzeniem uczuć wiernych poddanych, z powodu Manifestu z dnia 14 Marca r. b.

JEJ CESARSKA MOŚĆ, na rzeczonej nocie własnoręcznie napisać raczył: „Serdecznie dziękuję za szlachetne uczucia, godne Szlachty Rossyjskiej.“

Dalszy ciąg wiadomości o postępie cholery w Gubernii Wileńskiej.

W mieście Trokach, od 9-go do 16-go Lipca, zachorowała 1 osoba.

W mieście Oszmianie, od 9-go do 16-go Lipca, zachorowało 4, wyzdrowiało 2, umarła 1 osoba; pozostało chorych 1; w powiecie zachorowało 43, wyzdrowiało 36, umarło 4, pozostało chorych 14 osób.

Въ Г. Вилейкѣ съ 9-го по 16-е Июля заболѣло 48, выздоровѣло 29, умерло 7, осталось 19 чел.; въ Уѣздѣ заболѣло 224, выздоровѣло 146, умерло 44, осталось 92 чел.

Въ Г. Диснѣ съ 9-го по 16-е Июня заболѣло 88, выздоровѣло 73, умерло 9, осталось больныхъ 9 чел.; въ Уѣздѣ заболѣло 105, выздоровѣло 57, умерло 16, осталось больныхъ 32 чел.

Въ Г. Свенцянахъ съ 9-го по 16-е Июля заболѣло 6, умерло 3, осталось больныхъ 4 чел.; въ Уѣздѣ заболѣло 187, выздоровѣло 183, умерло 44, осталось больныхъ 77 чел.

Всего съ появленія эпидеміи по 16-е Июля, какъ въ Г. Вилейкѣ, такъ и по Уѣздамъ Виленской Губерніи заболѣло 1866, выздоровѣло 1171, умерло 379, осталось больныхъ 316 чел.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 18 Июля.

Въ засѣданіяхъ уставной комиссіи, происходившихъ третьяго дня и вчера, послѣ преній, продолжавшихся нѣсколько часовъ, рѣшены были самыя важныя вопросы. Система одной палаты была отринута большинствомъ 16 голосовъ противъ 8. Палата представителей имѣть впредь состоять изъ 350 членовъ; избираемыхъ въ-соразмѣрности съ народонаселеніемъ; всякій прусскій уроженецъ, 24 лѣтъ отъ роду, пользуется правомъ избирателя, обладаетъ вполне гражданскими правами и никакого вспомошествованія не получаетъ отъ государственной казны; на 250 чел. приходится одинъ избиратель. Депутаты должны имѣть тридцать лѣтъ отъ роду и въ продолженіе одного года жить на одномъ мѣстѣ; они избираемы будутъ на 3 года. Члены первой палаты (сената) будутъ избираемы соединенными провинціальными и окружными комитетами; они должны имѣть болѣе 40 лѣтъ отъ роду и цѣлый годъ жить на одномъ мѣстѣ; избираемы будутъ на 6 лѣтъ; они будутъ состоять изъ 175 человекъ; ни наследникъ престола, ни принцы королевскаго дома не могутъ быть членами сената по рожденію; Королевская власть наследственна въ мужеской линіи королевскаго дома, по праву старшинства. Особа Короля священна, министры ответственны. Королю принадлежитъ исполнительная власть; Король назначаетъ и увольняетъ министровъ, имѣетъ главную команду надъ войсками и пользуется правомъ объявлять войну, но все мирныя трактаты и договоры съ чужестранными державами должны быть, для полученія законной силы, утверждаемы палатами. Король созываетъ палаты и закрываетъ засѣданія ихъ; можетъ распустить одну или обѣ палаты, но только одинъ разъ въ продолженіе одного сейма; можетъ также отсрочить палаты. Министры могутъ быть обвиняемы, опредѣленіемъ палаты, въ преступленіи неисполненія уложенія, подкупъ и измѣнѣ. Такія жалобы поступають на рѣшеніе верховнаго государственнаго суда въ соединенныхъ палатахъ.

— Говорятъ, что принцы королевскаго дома оставили свои дворцы въ Берлинѣ; принцъ прусскій будетъ жить въ Штетинѣ, принцъ Карлъ въ Бреславлѣ, а принцъ Албертъ въ Кенигсбергѣ.

— Насъ увѣряютъ изъ достовѣрнаго источника, что владѣтельные германскіе монархи, для обезпеченія правъ своихъ, хотятъ, при германскомъ парламентѣ во Франкфуртѣ на Майнѣ, учредить государственнѣйшій совѣтъ на мѣсто нынѣшняго союзнаго сейма. Поговариваютъ, что въ Берлинѣ будетъ происходить конгрессъ всѣхъ германскихъ правительствъ.

— Конгрессъ конституціонныхъ обществъ всей Германіи, начнетъ здѣсь сегодня свои засѣданія. Даныи прібыло сюда уже 30 обществъ.

— Прибывшій сюда за нѣсколько предъ симъ дней намѣстникъ Валахіи, князь Константинъ Суццо, выѣхалъ въ Вѣну.

А в с т р і я.

Вѣна, 18 Июля.

Эрцгерцогъ Іоаннъ возвратился сюда вчера вечеромъ, къ общей всѣхъ радости. Путешествіе изъ Франкфурта въ Вѣну совершилъ онъ съ необыкновенною быстротою, въ продолженіе 42 часовъ. Когда

Въ мѣстѣ Вилейкѣ, о 19-го до 16-го Липца, zachorowało 48, wyzdrowiało 29, umarło 7, pozostało chorych 19 osób; w powiecie zachorowało 224, wyzdrowiało 146, umarło 44, pozostało chorych 92 osób.

Въ мѣстѣ Дисніе, od 9-go do 16-go Lipca, zachorowało 88, wyzdrowiało 73, umarło 9, pozostało chorych 9 osób; w powiecie zachorowało 105, wyzdrowiało 57, umarło 16, pozostało chorych 32 osób.

Въ мѣстѣ Свіеціаныхъ, od 9 do 16 Lipca, zachorowało 6, umarło 3, pozostało chorych 4 osób; w powiecie zachorowało 187, wyzdrowiało 183, umarło 44, pozostało chorych 77 osób.

W ogóle od zjawienia się epidemii do 16-go Lipca, tak w mieście Wilnie, jako i w powiatach gubernii Wileńskiej, zachorowało 1,866, wyzdrowiało 1,171, umarło 379, pozostało chorych 316 osob.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Berlin, 18 lipca.

Na onegdajszym i wczorajszym posiedzeniu Komisji Ustawowej, po kilkogodzinnych rozprawach, rozstrzygnięto najważniejsze kwestye. System jednej Izby odrzucony został większością głosów 16 przeciw 8. Izba Reprezentantów składać się ma na przyszłość z 350 członków, wybieranych w stosunku ludności; prawo obierania ma każdy Prussak, który ukończył 24 lat wieku, jest w zupełnem posiadaniu praw obywatelskich i żadnego wsparcia z funduszów publicznych nie pobiera. Na 250 dusz przypada jeden wyborca. Deputowani muszą mieć 30 lat skończonych, i przez rok cały mieszkać w jednym miejscu. Obierani będą na 3 lata. Członkowie pierwszej Izby (Senatu) obierani będą przez połączone reprezentacye okręgowie i obwodowe; muszą mieć 40 lat skończonych, i cały rok mieszkać na jednym miejscu; obierani będą na 6 lat. Liczba ich wynosić ma 175. Ani następcą tronu, ani Xiążęta krwi Królewskiej nie są z urodzenia członkami Senatu. Władza Królewska jest dziedziczną w linii męskiej domu Królewskiego, podług prawa starszeństwa. Osoba Króla jest nietykalna, Ministrowie są odpowiedzialni. Do Króla należy władza wykonawcza. Król mianuje i uwalnia Ministrów; ma prawo wypowiedzieć wojnę, — atoli wszystkie traktaty pokoju i układy z obcymi mocarstwami, potrzebują do swęj prawomocności, przyzwolenia Izby. Król zwołuje Izby i zamyka ich posiedzenia. Może rozwiązać albo obie Izby, albo jedną, ale tylko raz w ciągu jednego Sejmu; może także odroczyć Izby. Ministrowie mogą być oskarżeni uchwałą Izby o zbrodnię pogwałcenia ustawy, przekupstwo i zdradę. Skargi takie sądzi Sąd Najwyższy monarchii w połączonych Izbach.

— Słychać, że Xiążęta krwi Królewskiej mają opuścić rezydencye swoje w Berlinie. Xiąże Pruski mieszkać będzie w Szczecinie, Xiąże Karol we Wrocławiu, a Xiąże Albrecht w Królewcem.

— Z wiarogodnego zapewniają nas źródła, że panujący Monarchowie Niemiec, dla zabezpieczenia praw swoich, chcą obok Parlamentu Niemieckiego w Frankforcie nad Menem, ustanowić Radę Stanu w miejsce dotychczasowego Sejmu Związkowego. Słychać, że się w Berlinie ma odbyć Kongress wszystkich Rządów Niemieckich.

— Kongress towarzystw Konstytucyjnych z całych Niemiec rozpocznie tu dziś posiedzenia swoje. Dotychczas przybyli tu już deputowani od 30 podobnych towarzystw.

— Przybyły tu przed kilku dniami Namiestnik Wołoszczyzny, Xiąże Konstanty Suzzo, wyjechał do Wiednia.

A u s t r y a.

Wiedeń, 18 lipca.

Arcy-Xiąże Jan wrócił tu wczoraj wieczorem z powszechną wszystkich radością. Podróż z Frankfortu do Wiednia odbył z niezwykłą szybkością, w przeciągu 42 godzin. Gdy licznie zebrane na placu Franciszka tłumy

многочисленные толпы народа, собравшиеся на площади Франца, приветствовали эрцгерцога с одушевленным радушием, Его Высочество появился на балконе и сказал: „Я обещал приехать сюда 17 числа, и точно сдержал слово; Германцы, братья ваши, просили искренно поздравить вас.“ На пути, в Ратисбонь, его встретили и угощали Баварский Король.

— Вчера вечером прибыла также сюда из Стрири супруга эрцгерцога Иоанна. Народ, собравшийся для встречи ее, не дозволил ей остановиться в частном дворце эрцгерцога, и сопровождал ее в императорский дворец, где она заняла назначенные для ней комнаты.

— Его Импер. Вел. возвратится сюда непременно 23 числа с. м.

— Открытие сейма, по поводу некоторых приговоров, отсрочено на несколько дней.

— 14-го с. м. происходило торжественное примирение войск с национальною гвардіею. Депутаты войск генерал Франк и капитан Браун, укрепили гвардію, что войска готовы защищать права и преимущества, но объявляют войну тем, которые покусились бы низвергнуть монархическое правление, или свергнуть с престола царствующую династію.

— Бань Иеллаичъ получил от военного министерства в Вѣнѣ ассигновку на 100,000 рен. зл., в то именно время, когда публично лишенъ былъ должности и уже находился в неприязненных отношениях къ венгерскому правительству. Нишъ дѣло идетъ о томъ, на счетъ какой казны сумма эта должна быть отнесена; венгерский министр финансов, Г. Коссутъ, какъ говорятъ, и слышать не хочетъ объ ней.

— Съ Далматской границы сообщаютъ отъ 10 Июля: Турки продолжаютъ усердно вооружаться противъ Черногорцевъ. Наборъ рекрутъ и заготовленіе продовольственныхъ припасовъ производится съ большою дѣятельностію. Это имѣетъ цѣлю, какъ подавленіе предполагаемаго возстанія христіанъ, такъ равно и готовность къ отраженію вѣшняго нападенія; ибо опасаются, чтобы, вмѣстѣ со вторженіемъ Черногорцевъ въ Герцоговину, Сербы не ворвались также въ Боснію. Одни говорятъ, что Турки хотятъ собрать тамъ армию въ 60,000 чел., другіе же число ея увеличиваютъ до 100,000 чел. Все паши и командиры получили соответственные предписанія, чтобы соблюдать необходимую предосторожность.

19 Июля.

Эрцгерцогъ Иоаннъ, на основаніи полномочій Императора утвердилъ слѣдующій составъ кабинета: председатель совѣта, министръ двора и иностранныхъ дѣлъ, баронъ Вессенбергъ; внутреннихъ дѣлъ, баронъ Добльгофъ; юстиціи, д-ръ Александръ Бахъ; военный графъ Латуръ; финансовъ, баронъ Краасъ (временно); помощникъ статс-секретаря въ министерствѣ финансовъ, баронъ Штифтъ; министръ торговли, Теодоръ Горибосталь; министръ просвѣщенія, баронъ Дольгофъ, (временно); помощникъ статс-секретаря этого министерства д-ръ баронъ Фейхтерслебенъ; министръ публичныхъ работъ баронъ Эрнстъ-Шварцеръ.

— Фельдмаршалъ Радецкий, получивъ свидѣніе, что папскія войска снова собираются надъ р. По, отправилъ генералъ-майора князя Лихтенштейна съ достаточною отрядомъ, съ тѣмъ чтобы разсѣять эти толпы. Генералъ этотъ перешелъ р. По въ трехъ мѣстахъ, отразилъ папскія войска и уже приготовлялся бомбардировать Феррару, какъ вдругъ городъ этотъ сдался безусловно. Такимъ образомъ Феррарская цитадель освобождена уже отъ блокады, а Венеція отъ зава отъ юго западной стороны.

Триестъ, 12 Июля.

Вчера прибыли сюда изъ Венеціи 40 пассажи-ровъ. Городъ этотъ спокоенъ и только въ кварталѣ сопредѣльномъ съ частію папскихъ владѣній, занимаемыхъ Австрійцами, замѣтно нѣкоторое волненіе. Защита Лагуны поручена генералу Милонополо, опытному офицеру австрійскаго флота, который въ особенности укрѣпляетъ позиціи Хюджиа и Брандоло; въ семь послѣднемъ пунктѣ помѣстилъ онъ 60 тяжелыхъ орудій. Продовольствія, въ Венеціи, достаточно получается съ моря; въ военныхъ снарядахъ также нѣтъ недостатка. Въ арсеналѣ работаютъ ежедневно 2,000 чел.; непрерывно строятся новые суда.—Вчера отправлено 20 судовъ для транспорта сардинскихъ войскъ изъ Римини.

вѣтаго сердечные, указалъ се на балконѣ и рече: „Прызрелъмъ бытъ ту д. 17, и рзетелне дотрзымалемъ слова. Немеу браца васи казали васъ какъ најпѣкнѣй поздравѣ.“ По drodze, в Ратысбонѣ, спотыкалъ го и прыжмował Król Bawarski.

— Вечорай вѣчоремъ прыбыла ту также малъзонка Ар-еу-Хіеца Јана зе Стрыи. Людъ, зебрауы на јѣй спотканѣ, не дозволѣ јѣй wysiасѣ в прыватнымъ палацу Ар-еу-Хіеца, lecz towarzyszył Јѣй до Cesarского палацу, gdzie wyznaczony dla się apartament zajęła.

— Cesarz Jego Mość wrócić tu ma niezawodnie d. 23 b. m.

— Otworzenie Sejmu z powodu niektórych przygotowań odłożone zostało na kilka dni.

— W dniu 14-m b. m. nastąpiło tu uroczyste pojednanie wojska z gwardją narodową. Jenerał Frank i Kapitan Braun, deputowani od wojska, zapewnili gwardją, że armia gotowa jest bronić swobód, i wypowiada wojnę tylko tym, którzyby chcieli obalić formę rządu monarchiczną, lub pozbawić tronu dynastją panującą.

— Banus Jellachich otrzymał niedawno od Ministerstwa wojny w Wiedniu assygnacyą na 100,000 zł. ren., i to właśnie w tym czasie, kiedy publicznie z urzędu został złożony i już był w powstaniu przeciw rządowi Węgierskiemu. Rzecz teraz idzie o to, na rachunek jakiego skarbu summa ta ma być policzona. Węgierski Minister skarbu, P. Kossuth, mówi, że słyszeć nawet o nię nie chce.

— Od granic Dalmacyi donoszą pod d. 10 lipca: Turcy nie przestają gorliwie uzbrajać się przeciw Czarnogórcom (Montenegrinom). Pobór rekrutów i zaopatrywanie się w żywność odbywa się z wielką czynnością, już to w celu przytłumienia zamiaru powstania Chryścian, już to aby być w pogotowiu do odporu zewnętrznęj napaści; obawiają się bowiem, aby jednocześnie z wtargnięciem Czarnogórców do Hercegowiny, Serbowie także nie wpadli do Bosnii. Według jednych, Turcy wystawić chcą armię z 60,000 ludzi, drudzy liczbę јѣй podnoszą do 100,000. Wszyscy Baszowie i dowódcy otrzymali stosowne rozkazy, aby się mieli na baczności.

Dnia 19 lipca.

Ар-еу-Хіаге Јан, на мочы pełnomocnictwa Cesarza, zatwierdził następujący skład gabinetu Austriackiego: Prezes Rady, Minister domu i spraw zagranicznych, Baron Wessenberg; spraw wewnętrznych, Döblhaf; sprawiedliwości, Dr. Alexander Bach; wojny, Hr. Latour; skarbu, Baron Krauss (tymczasowie); Podsekretarz Stanu w ministerstwie skarbu: Baron Stift; Minister handlu: Teodor Hornbostl; Minister oświecenia: Baron Döblhoff (tymczasowie), a Podsekretarz Stanu w témże ministerstwie: Dr. Baron Feuchterleben; Minister robót publicznych Ernest Schwarzer.

— Feldmarszałek Radecki, powziawszy wiadomość, że wojska Papieżkie znowu się zbierają nad rz. Po, wysłał Jenerał-Majora Хіеца Lichtensteina z dostatecznymi siłami, z rozkazem rozpedzenia tychże. Jenerał pomieniony przeszedł Po w trzech miejscach, odparł wojsko Papieżkie i już czynił przygotowania do bombardowania Ferrary, gdy to miasto poddało się bezwarunkowo. Tak więc cytadella Ferrary jest już uwolniona od oblężenia, a Wenecya zamknięta od strony południowo-zachodniej.

Tryest, 12 lipca.

Wczoraj przybyło tu z Wenecyi 40 podróżnych. Miasto rzeczony jest spokojne; widać tylko niejakie wzburzenie w tej dzielnicy, która przytyka do części Państwa kościelnego, osadzonej przez Austriaków. Obronę Lagun poruczono Jenerałowi Mилонополо, doświadczonemu oficerowi z marynarki Austriackiej. Ten szczególnie obwarowuje punkta: Chioggia i Brandolo, a w tym ostatnim umieścił 60 ciężkich dział morskich. Żywności ma Wenecya podostatkami; zaopatrywana jest bowiem obficie od strony morza; nie brak јѣй także zapasów wojennych. W arsenale pracuje codziennie 2,000 ludzi; nowe statki ciągle się budują, a wczoraj wysłano ich zład 20, w celu przywiezienia tu z Rimini wojsk Sardyńskich.

Министръ финансовъ, Р. Коссуть, есть душа и истолкователь чувствованій Маджаровъ и политики венгерскаго правительства; когда говорить онъ, значитъ говорить вся Венгрія. По сему любопытно, и даже нужно знать, какъ онъ изъясняется относительно иллирийскаго дѣла. Вотъ изъясненіе изъ его рѣчи, произнесенной имъ въ засѣданіи венгерскаго сейма. — Политика наша сосредоточивается въ слѣдующемъ: страны къ Венгріи принадлежащія должны имѣть свои законныя провинціальныя сеймы; въ которыхъ должна господствовать совершенная свобода мнѣнія; они будутъ отправлять депутаціи въ законномъ духѣ, а также избирать депутатовъ въ главный венгерскій сеймъ, гдѣ могутъ представлять свои просьбы и желанія; и если онѣ не будутъ противны ни венгерскому единству, ни естественному, исторически-законному соединенію сихъ странъ съ Венгріею, — то министерство обѣщаетъ напередъ, что дѣлательно будетъ поддерживать оныя. Что же касается Кроаціи, какъ скоро она возвратится на законный путь и къ преданности венгерскому престолу, министерство охотно предастъ забвенію прошедшее; но съ мятежниками не войдетъ въ переговоры. На оружіе, угрозы и желаніе отторгнуться силою, оно также отвѣтитъ лишь силою оружія; и готово принести въ жертву скорѣе послѣднюю каплю крови и послѣднюю копейку, чѣмъ малѣйшую частицу венгерской цѣлости, независимости и правъ короны.

— Сей же Р. Коссуть, въ издаваемой здѣсь новой газетѣ, служащей его органомъ, безпрестанно помѣщаетъ враждебныя статьи въ отношеніи Австріи, и вообще утверждаетъ, что онъ рѣшительно объявилъ своимъ кабинетнымъ товарищамъ, что тотчасъ подастъ въ отставку, если венгерское министерство согласится на принятіе посредничества эрцгерцога Іоанна по кроатскому дѣлу. Присовокупляютъ, что въ слѣдствіе сей угрозы, венгерское министерство предполагаетъ отклонить сказанное посредничество.

— Въ Аугсбургской газетѣ напечатано слѣдующее письмо изъ Вѣны. „Изъ всѣхъ грозъ, собравшихся въ послѣднее время надъ Австріею, споръ между Венгріею и Кроаціею есть безъ сомнѣнія самый опасный. Обѣ стороны продолжаютъ упорствовать; обѣ стороны горятъ ненавистію и жаждою сразиться. Кроатскій Банъ, не смотря на воззваніе эрцгерцога Іоанна, какъ посредника, чтобы онъ прибылъ въ Вѣну, вовсе не оставляетъ Аграма, и председательствуетъ тамъ въ собраніи кроатскомъ сеймѣ, немедленное распушеніе котораго, а также признаніе его незаконности, венгерское министерство назначаетъ первымъ условіемъ предполагаемыхъ переговоровъ. И потому сомнительно, чтобы при такомъ положеніи вещей могло состояться примиреніе. Положеніе Венгріи въ настоящую минуту весьма затруднительно, ибо у ней недостаетъ арміи; расположенныя же въ окрестностяхъ Вѣны три пѣхотные полка, которые хотя и венгерскіе, но состоятъ изъ однихъ Славянъ, и отсылки которыхъ отсюда въ Венгрію, венгерское министерство требовало, — рѣшительно объявили, что они не хотятъ идти противъ Кроатовъ, и что предпочитаютъ сражаться противъ непріятеля въ Италіи. Въ такомъ же духѣ отозвалось нѣсколько галиційскихъ полковъ, Три галиційскіе полка, назначенные въ Италію, вскорѣ прибдутъ въ Вѣну.

15 Іюля.

Получено сегодня извѣстіе о новой схваткѣ Венгерцевъ съ инсургентами при Векетѣ. Венгерцами командовалъ полковникъ Бломбергъ. Инсургенты лишились 60 чел. убитыми и 21 взятыми въ плѣнъ, въ числѣ которыхъ состоитъ одинъ изъ предводителей, Станимировичъ. Со стороны Венгерцевъ 2 чел. убиты и 3 ранены. У инсургентовъ отбили также 3 орудія.

— Изъ Варасдина получено извѣстіе, что 11 числа Желлашичъ прибылъ туда изъ Аграма и велѣлъ приостановить вооруженіе противъ Венгріи. Вся кроатскія войска, расположенныя при Венгерской границѣ, получили повелѣніе отступитъ, послѣ чего имѣеть быть заключенъ миръ съ Венгріею.

Minister skarbu, P. Kossuth, jest duszą i tłumaczem uczuć Madziarów i polityki Węgierskiego Rządu; kiedy on mówi, mówią całe Węgry. Dla tego ciekawą, a nawet niezbędną jest rzeczą wiedzieć, jak się wyraża względem sprawy Illiryskiej. Oto jest wyjątek z jego mowy, mianej na posiedzeniu Węgierskiego Sejmu: „Nasza polityka koncentruje się w tém: kraje należące do Węgier, mają mieć swoje prawne Sejmy prowincjonalne, na których ma panować zupełna wolność zdania; które mogą wysyłać deputacje w duchu prawnym, oraz powinny wybierać Deputowanych na Sejm walny Węgierski, gdzie próśby i żądania swoje przedstawiać mogą; i jeżeli takowe nie będą się przeciwily ani jednocy korony Węgierskiej, ani naturalnemu, historyczno-prawnemu połączeniu krajów tych z Węgrami, Ministerstwo przyrzeka z góry, że je czynnie popierać będzie. Co do Kroacyi, skoro wróci na drogę prawną i do wierności Koronie Węgierskiej, Ministerstwo rzuci ochozco zastępną zapomnienia na przeszłość; ale z buntownikami układać się nie myśli. Na broń, pogroźki i żądze oderwania się przemocą, odpowie również tylko siłą oręża, i gotowe jest poświęcić raczej ostatnią kroplę krwi i ostatni szeląg, niż choeby najmniejszą cząstkę całości, samoistności i praw korony Węgierskiej.“

— Tenże P. Kossuth, w wychodzącym tu nowym dzienniku, który jest jego organem, nie przestaje ogłaszać prawie codziennie nieprzyjaznych artykułów względem Austrii, i twierdzą tu powszechnie, iż oświadczył stanowczo swoim gabinetowym kolegom, że natychmiast poda się do dymissyi, skoro ministerstwo Węgierskie zgodzi się na przyjęcie pośrednictwa Arcy-Xięcia Jana w sprawie Kroackiej. Dodają, iż w skutek tej pogroźki, Ministerstwo Węgierskie zamysła o uchyleniu rzeczzonego pośrednictwa.

— W Gazecie Augsburskiej czytamy następujący list z Wiednia: „Ze wszystkich burz, które w ostatnich czasach nad Austrią się zebrały, spór pomiędzy Węgrami i Kroatami, jest bezwątpienia najniebezpieczniejszym. Obie strony trwają w uporze; obie pałają nienawiścią i żądzą stoczenia walki. Ban Kroacyi, pomimo wezwania Arcy-Xięcia Jana, jako Pośrednika, ażeby przybył do Wiednia, nie rusza się wcale z Agramu, i przewodniczy tamże zebranemu Kroackiemu Sejmowi, którego niezwłoczne rozwiązanie, oraz uznanie jego nieprawności, Ministerstwo Węgierskie kładzie za pierwszy warunek mających się zawierać układów. Trudno jest zatem przewidzieć, jak w takim stanie rzeczy zgoda przyjsć może do skutku. W tej chwili położenie Węgier jest wprawdzie bardzo trudne, gdyż ogolocene są z wojska; stojące zaś w okolicach Wiednia trzy półki piechoty, które lubo Węgierskie, lecz są z samych Sławian złożone, a których odesłania ztąd do Węgier Ministerstwo Węgierskie żądało, oświadczyły wyraźnie, iż nie chcą iść przeciw Kroatom, i że wolą walczyć przeciw nieprzyjacielowi we Włoszech. W podobnym duchu oświadczyło się także kilka półków Galicyjskich. Wkrótce też przybędą tu z Galicyi trzy półki, które przeznaczone są do Włoch.“

Dnia 15 lipca.

Otrzymaliśmy dziś wiadomość o nowej potyczce Węgrów z powstańcami pod Wesschetz. Półkownik Blomberg dowodził Węgrami. Powstańców poległo 60, a 21 wzięto w niewolę; między nimi znajduje się jeden z dowódców, Stanimirowicz. Ze strony Węgrów poległo dwóch, a trzech było ranionych. Zabrano także powstańcom 4 dział.

— Z Warasdinu nadeszła wiadomość, że d. 11 Jellachich przybył tam z Agramu i kazał wstrzymać wszelkie uzbrojenia przeciw Węgom. Wszystkie wojska Kroackie, stojące nad granicą Węgier, otrzymały rozkaz do odwrotu i pokój z Węgrami ma być zawarty.

Франція.

Парижъ, 15 Июля.

Вчера, въ Парижъ, господствовало совершенное спокойствіе; третьяго дня были сборища для совѣщаній о предположенномъ народномъ праздникѣ, 14 числа; но начальство приняло мѣры, чтобы намѣненіе это не было приведено въ исполненіе.

— Національное собраніе утвердило третьяго дня бюджетъ своихъ расходовъ. Бывшая палата депутатовъ издержала въ 1847 г. на свое содержаніе 786,599 фр., а расходы собранія на 8 мѣсяцевъ текущаго года составляютъ 6.244,217 фр.; одно жалованье членовъ, считая по 25 фр. въ день, составляетъ 5,400,000.

— Характеръ партій въ національномъ собраніи становится опредѣлительнѣе. Два парламентскіе клубы раздѣляютъ собраніе на два почти равныя лагера. Первый изъ сихъ клубовъ, наименованный *Club de la Rue de Poitiers*, желаетъ конституціонной республики съ г-мъ Тьеромъ въ челѣ, въ качествѣ президента и съ двумя палатами. Этотъ клубъ, порождающій все реакціонныя мѣры, состоитъ подъ управленіемъ генерала Барраге-д'Иллера и включаетъ въ ряды своихъ Тьера, Одиллона-Барро и всѣхъ членовъ бывшей лѣвой стороны. Второй клубъ, *Club de Palais National*, желаетъ сѣверо-американской республики съ г-мъ Кавеньякомъ въ челѣ въ качествѣ президента, и состоитъ подъ управленіемъ Маррата. Нынѣшнее министерство состоитъ изъ членовъ сего клуба, за исключеніемъ генераловъ Ламорисьера и Бедо. Между этими двумя партіями стоитъ около 80 членовъ крайней лѣвой стороны, или партіи горцевъ (монтаньярдецевъ), подъ начальствомъ представителей: Флакона, Коссидьера, Л. Блана и Лагранжа, и около 100 равнодушныхъ обоихъ центровъ, кои переходятъ то на ту, то на другую сторону.

— Въ *Union* напечатано: „Комитетъ иностранныхъ дѣлъ занимался вчера вопросомъ объ Италіи. Пренія еще не кончены, и мы впрочемъ полагаемъ, что вышій сей должны храниться тайнѣю до того времени, когда собраніе или правительство найдетъ полезнымъ объявить свои намѣренія. Мы можемъ только сказать, что Г. Ламартинъ присутствовалъ при преніяхъ, и поддерживалъ правила невмѣшательства, служившія основаніемъ дипломатическому манифесту, обнародованному имъ во время управленія сего министерствомъ иностранныхъ дѣлъ.“

— Постановленіемъ 9 числа, Кавеньякъ, по силѣ предоставленной ему власти, учредилъ въ Парижѣ 4 военные суды, изъ коихъ каждый будетъ состоять изъ трехъ армейскихъ-офицеровъ и одного предсѣдательствующаго штабъ-офицера. Эти военные суды, послѣ снятія допросовъ со свидѣтелей и соображенія всѣхъ удилъ, должны рѣшить: кого изъ обвиненныхъ должно освободить, кого приговорить къ изгнанію и кого предать сужденію постоянного военного суда. Эти суды производятъ свои засѣданія, по примѣру центральной комиссіи, во дворцѣ юстиціи.

— Арестъ ротмистра главнаго штаба и члена военнаго совѣта, учрежденнаго для допрашиванія заключенныхъ мятежниковъ, г-на Константена послѣдовалъ въ слѣдствіе особеннаго обстоятельства. Изъ числа всѣхъ членовъ сказаннаго совѣта, Г. Константенъ отличался неумолимою строгостію въ отношеніи арестантовъ при дѣланіи имъ допросовъ. Третьяго дня, одинъ изъ нихъ доведенный до крайности и всмотрѣвшись въ лицо допрашивавшаго, на вопросъ кто давалъ ему деньги, воскликнулъ: „Кто? ты самъ, что ты мени спрашиваешь. Ты, который имѣлъ быть военнымъ министромъ, если бы мы успѣли въ нашемъ дѣлѣ; вѣдь ты приходилъ къ намъ въ сельской шляпѣ и въ синей блузѣ, разодранной на локтѣ; ты раздавалъ намъ деньги и поощрялъ къ бою.“— Это обвиненіе, подтвержденное многими другими арестантами, а также очевидное замѣшательство Г. Константена, побудили другихъ членовъ совѣта приказать обыскать его квартиру, гдѣ действительно нашли сказанную сельскую шляпу и блузу, разодранную на локтѣ, и сверхъ сего другіе еще признаки его участія въ мятежѣ; въ слѣдствіе чего, по повелѣнію генерала Кавеньяка, онъ тотчасъ былъ арестованъ. Говорятъ, что онъ хотѣлъ лишиться себѣ жизни въ заключеніи; во часовой воспрепятствовалъ ему.

— Двѣ новыя социалистскія газеты: *le Peuple Constituant*, издаваемая свещ. Ламене и *le Représentant du Peuple* воспрещены исполнительною властію.

FRANCYA.

Paryż, 15 lipca.

Stolica używała wczoraj najzupełniejszej spokojności; wprawdzie onegdaj odbywały się Zgromadzenia, w celu zamierzonej wielkiej biesiady ludu na dzień 14-ty, atoli władze poczyniły takie rozporządzenia, że biesiada rzeczona do skutku nie przyszła.

— Zgromadzenie Narodowe uchwaliło wczoraj, na posiedzeniu tajnem, swój własny budżet. Była Izba Deputowanych wydatkowała w 1847 roku 786,599 fr.; budżet zaś zgromadzenia na 8 miesięcy b. r. wynosi 6,244.217 frank. a sama płaca członków, licząc po 25 fr. dziennie, 5,400,000.

— Stanowisko stronnictw w Zgromadzeniu Narodowym odznacza się coraz wybitnięj. Dwa parlamentarskie kluby, złożone z samych tylko Reprezentantów, dzielią Zgromadzenie na dwa, prawie równie silne obozy. Pierwszy z tych klubów, *Club de la Rue de Poitiers* nazwany, chce Rzeczypospolitej Konstytucyjnej, z P. Thiers na czele, jako Prezydentem, i dwoma Izbami. Ten klub, z którego wychodzą wszystkie reakcyjne środki, zostaje pod kierunkiem Generała Baragnay d' Hilliers i liczy w szeregach swoich Thiersa, Odillona-Barrot i wszystkich członków byłej Lewej Strony. Drugi klub, *Club de Palais National*, chce Rzeczypospolitej Północno-Amerykańskiej, z Cavaignakiem na czele, jako Prezydentem, i zostaje pod kierunkiem Marrasta. Terazniejsze ministerstwo złożone jest z jego członków, oprócz Generałów Lamoricière i Bedeau. Pomiedzy temi dwoma frakcyami stoi około 80 członków skrajnej Lewej Strony, czyli stronnictwa Górali, (Montagnards), pod przewodnictwem Reprezentantów: Flocon, Caussidiere, L. Blanc i Lagrange, i około 100 obojętnych z obu środków, którzy przechylają się już na jedną, już na drugą stronę.

— W dz. *Union* czytamy: „Komitet do spraw zagranicznych zajmował się wczoraj kwestyą o Włoszech. Rozprawy nie są jeszcze skończone, i sądzimy zresztą, że wypadek ich musi pozostać tajemnicą, dopóki Zgromadzenie Narodowe lub Rząd nie uznają sto oownem objawić swoich zamiarów. Tymczasem możemy tylko powiedzieć, że P. Lamartine był obecnym na tych obradach, i utrzymywał zasadę niewdawania się w sprawy obec, służącą za podstawę jego manifestowi, który wydał będąc Ministrem spraw zagranicznych.“

— Postanowieniem z d. 9 b. m., Cavaignac, na mocy udzielonej mu władzy, ustanowił cztery sądy wojenne w Paryżu, z których każdy składać się ma z trzech wojskowych i jednego przydującego sztabowego oficera. Te wojenne sądy, po wybadaniu świadków i roztrząśnieniu wszystkich dowodów, mają rozstrzygnąć, którzy z oskarżonych mają być wolni, którzy na deportacyą, a którzy na stawienie przed nieustający sąd wojenny mają być przeznaczeni. Sądy te odbywają swe posiedzenia, podobnie jak Kommissya centralna, w pałacu sprawiedliwości.

— Uwięzienie P. Constantin, Rotmistrza głównego sztabu i członka centralnej Komissyi Wojennej, ustanowionej dla badania uwięzionych powstańców, nastąpiło w skutek szczególnej okoliczności. Z pomiedzy wszystkich członków owej Komissyi, P. Constantin odznaczał się nieubłaganą surowością względem więźniów i niezwykłą ścisłością w badaniu. Onegdaj, jeden z nich przywiedziony do ostateczności, i wpatrzywszy się mocno w twarz badającego, na pytanie kto mu dawał pieniądze, zawołał: „Kto? ty sam, co mię pytasz; Ty, co miałeś być Ministrem wojny, gdyby się nam było udało; co przychodziłeś do nas w wiejskiej czapce i w bluzie siniej, rozdartej na łokciu; co nam rozdawałeś pieniądze i zachęcałeś do boju.“— Oskarżenie to, poparte przez wielu innych więźniów, oraz wyrażne zmieszanie się P. Constantin, spowodowały innych członków Komissyi, iż rozkazali przetrząść jego mieszkanie, gdzie znaleziono rzeczywiście ową wiejską czapkę i bluzę rozdartą na łokciu, o której mówili więźniowie, i nadto inne jeszcze dostateczne ślady współdziałania w buncie; w skutek czego, z rozkazu Jen. Cavaignac, natychmiast aresztowanym został. Mówią, że się chciał zabić w więzieniu, ale straż nie dopuściła mu tego.

— Dwa nowe dzienniki socjalistowskie: *le Peuple Constituant* (wydawany przez X. de Lamennais), i *le Représentant du Peuple*, zostały zabronione przez władzę wykonawczą.

— Въ *Galignani's Messenger* пишутъ, что военное начальство приняло мѣры, на случай покушенія къ освобожденію арестованныхъ. На гласисахъ разбиты палатки гдѣ день и ночь стоятъ войска. Артиллерія также въ готовности; удвоенные караулы расположены въ баракахъ.

— Изъ Сентъ-Кънтена уведомляютъ, что національная гвардія и войска задержали въ сѣверномъ департаментѣ 2,000 мятежниковъ, бѣжавшихъ изъ Парижа, кои будутъ отвезены въ столицу, или задержаны на мѣсть.

16 Июля.

Отдѣленія національнаго собранія занимались на прошлой недѣль разсмотрѣніемъ устава. Три отдѣленія окончили уже свои занятія, а четыре назначили уполномоченныхъ въ законодательную комиссію. — Наибольше было преній по вопросу: Велика ли, или только національное собраніе должно избирать президента. На сторонѣ послѣдняго изъ сихъ предложеній, только два отдѣленія. Привито однако же въ основаніе, что ни одинъ изъ принцевъ царствовавшихъ во Франціи фамилій, не можетъ быть избранъ президентомъ; что президентъ будетъ избранъ на три года, но можетъ быть избранъ и на другое трехлѣтіе, но пожелавъ шестилѣтняго исполненія сихъ обязанностей, въ теченіе трехлѣтій, не можетъ быть допущенъ къ этой должности; наконецъ что президентъ можетъ быть главнымъ начальникомъ надъ войсками, но что въ этомъ случаѣ онъ передастъ другому исполнительную власть. Жалованья полагаются президенту, по проекту устава, 600,000 фр., но 3-е отдѣленіе возвысило оное до 1,000,000 фр., а 15 до 1,200,000 фр.

1. — Проектъ закона о клубахъ уже разсмотрѣн въ отдѣленіяхъ; которыя согласились на требованіе министровъ; но проектъ о представленіи редакторами журналовъ залога встрѣтилъ сильную оппозицію.

— Въ газетѣ *le Bien Public*, какъ известно органѣ Т. Ламартина, напечатана статья, оправдывающая б. правительство относительно послѣдняго мятежа. Вся вина сложена на военнаго министра (которымъ былъ генералъ Кавевьякъ); который будто бы не исполнилъ данныхъ ему предписаній. Эта мѣра защиты и это упрекъ вынужденному начальнику правительства имѣли бытъ предложены въ національномъ собраніи; изъ сего видно, что члены быв. правительства избрали къ сему путь періодическихъ изданій.

— Закрытіе національныхъ мастерскихъ, принесло самыя дурныя плоды; значительное число рабочихъ изалось уже за трудъ и многіе парижскіе заводы, находившіяся донынѣ закрытыми, возобновили уже свои дѣйствія.

— Поселеніе каждаго ссыльнаго, которымъ даны будутъ земледѣльческія орудія, продовольствіе и земля подъ усадьбу, обойдется казѣ въ 1,000 фр., на человека. Если ссыльныхъ будетъ 3,000, то расходъ этотъ составитъ 3,000,000. Правительство еще не рѣшило въ Мадагаскаръ, или Отаити послать ссыльныхъ.

Въ *Constitutionnel* утверждаютъ, что правительство ведетъ переговоры съ Англіею объ уступкѣ острова для поселенія приговоренныхъ къ ссылкѣ арестантовъ.

17 Июля.

Во вчерашнемъ званіи, національное собраніе занималось просьбою ливанскихъ христіанъ, которые умоляютъ Францію о доставленіи имъ помощи противъ переносимыхъ ими угнетеній со стороны Друзовъ. Собраніе почтая существовавшую между Франціею и Портою союзъ, рѣшило препроводить сіе прошеніе къ начальнику исполнительной власти и къ мин. инстр-даль, чтобы они посредствомъ дружественнаго представленія исходатайствовали у Порты улучшеніе участи сказанныхъ христіанъ. — Въ сегодняшнемъ заведеніи собраніе опредѣлило сумму въ 680,000 франковъ на вспомошествованіе парижскимъ театрамъ, а также 200,000 фр. на вспомошествованіе художникамъ, и 100,000 фр. на вспомошествованіе литераторамъ, кои по поводу политическихъ событій и застою книжной торговли, лишены средствъ къ содержанію. Собраніе опредѣлило также 50,000 фр. на памятникъ въ честь парижскаго архіепископа, который будетъ воздвигнутъ не въ Пантеонѣ, но въ кафедральной церкви Богоматери.

— По сообщенію Монитера, число арестованныхъ по поводу Іюньскихъ событій состоитъ всего изъ 8,686 чел.; число же убитыхъ и умершихъ отъ ранъ всего

— *Galignani's Messenger* donosi, że władze wojskowe przygotowały środki ostrożności, w celu przeszkodzenia mającemu wybuchnąć zamachowi na oswobodzenie jeńców. Na stokach rozbito namioty, gdzie wojsko dzień i noc przepędza. Artyllerya jest także w pogotowiu; wszędzie zaś stoją stráže podwójne, które noc pod barakami przepędzają.

— Donoszą z St. Orentin, że gwardya narodowa i wojsko departamentu du Nord, poimają 2,000 powstańców, zbiegłych z Paryża, którzy albo do stolicy odprowadzeni, albo w więzieniach departamentowych umieszczeni będą.

Dnia 16 lipca.

Biura Zgromadzenia Narodowego zajmowały się weszłym tygodniu czynnie rozbiorem ustawy. Trzy już ukończyły swoje prace, a cztery mianowały swoich pełnomocników do Komisji ustawodawczej. Najwięcej zajmował ten przedmiot: czy przyszły Prezydent przez cały naród, czy przez Zgromadzenie Narodowe ma być wybrany; za tym drugim sposobem wyboru oświadczyły się tylko dwa biura. Przyjęto zaś za zasadę, że żaden Xiążę z tych rodzin, które panowały we Francyi, nie może być obrany Prezydentem; że Prezydent sprawować będzie władzę lat 3; że może być jeszcze na drugie 3 lata wybrany, lecz po tym okresie sześcioletnim, przez następne 3 lata do tego urzędu dopuszczony nie będzie; nakoniec, że Prezydent może otrzymać naczelne dowództwo wojska, ale w tym razie musi złożyć władzę wkrótce. Placę Prezydenta ustanowioną w projekcie ustawy na 60,000 fr., podniosło trzecie biuro do miliona, a piętnaste do 1,200,000.

— Projekt do prawa o klubach został już w biurach roztrząsiony, które się przychyliły do żądania Ministrów; natomiast projekt względem składania przez Redaktorów kancyi dzienników znalazł silną opozycją.

— Gazeta *le Bien Public*, jak wiadomo organ P. de Lamartine, umieściła artykuł usprawiedliwiający byłego Rząd w rzeczy zaszłego powstania. Cała wina zrzucona jest na Ministra wojny, (którym był Generał Cavaignac), który jakoby nie wykonał danych mu rozkazów. Ten środek obrony i ten zarzut dzisiejszemu Naczelnikowi Rządu miał być wytoczony na Zgromadzeniu Narodowym; pokazuje się atoli, że członkowie byłego Rządu wybrali ku temu drogę pism peryodycznych.

— Rozpuszczenie warstatów narodowych miało najepsze skutki; wielka liczba robotników wraca już do porządkowej pracy i wiele fabryk Paryżkich, dotąd zamkniętych, jest już znowu w pełnej czynności.

— Koszt przewozu każdego na deportacyą skazanego, którym dane będą sprząty, żywność i ziemia na założenie osady, obliczają od osoby na 1,000 fr. Jeżeli więc będzie 3,000 wygnańców, koszta te wyniosą 3,000,000 fr. Rząd waha się między Madagaskarem a Otaity, co do przyszłego uosadowienia.

— *Constitutionnel* utrzymuje, że rząd traktuje z Anglią o ustąpienie jakiej wyspy, na pomieszczenie w niej mających się deportować jeńców.

Dnia 17 lipca.

Na posiedzeniu wczorajszym, Zgromadzenia Narodowe zajmowało się prośbą Chłuscjan Libańskich, którzy błagają Francję o pomoc przeciw doznawanym uciskom ze strony Dрузовъ. Zgromadzenie, szanując przyznanie istniejące między Francją a Portą, postanowiło przesłać rzeczoną prośbę do Naczelnika władzy wykonawczej i do Ministra spraw zewnętrznych, żeby przez przyjacielskie wdanie się wyjednali u Porcy polepszenie losu rzeczonych Chłuscjan. — Na posiedzeniu dzisiejszym, Zgromadzenie uchwaliło summe 680,000 fr. na wsparcie teatrów Paryżkich, tudzież 200,000 fr. na wsparcie artystów, i 100,000 fr. na wsparcie literatów, którzy z powodu politycznych wypadków i stagnacyi wiegarskiego handlu, pozbawieni są sposobow utrzymania się. Uchwalono także 50,000 fr. na pomnik dla Arcybiskupa Paryżkiego, który nie już w Pantheonie, lecz w katedralnym kościele N. P. Maryi ma być umieszczony.

— Według *Monitora*, liczba uwięzionych z powodu wypadków Czerwcowych, wynosi tylko 8,686 osób; liczba zaś zabitych i zmarłych z powodu ran tylko 1,400, a nie

изъ 1,400 чел., а не изъ 12 слишкомъ тысячъ, какъ сообщали въ другихъ газетахъ. Число раненныхъ въ госпиталяхъ и частныхъ домахъ въ этой же газетѣ полагаютъ въ 1,100 чел.

— Въ полученныхъ въ послѣдніе три дня телеграфическихъ извѣстіяхъ изъ Неаполя сообщаютъ, что принцъ Генуэзскій, второй сынъ Короля Альберта, избранъ въ Короля Сициліи. Французское правительство предписало своему флоту салютовать Сицилійскій національный флагъ.

— Въ Алжирскомъ Монитерѣ пишутъ отъ 10 с. м., что ген. Жантиль имѣлъ двѣ стычки подъ Буджіа съ арабскими мятежниками, которыхъ онъ разбилъ и разбѣжалъ. У французовъ только двое убито и 20 ранено.

18 Июля.

Въ Монитерѣ сообщаютъ слѣдующія измѣненія въ составѣ кабинета: председатель національнаго собранія Мари, назначенъ министромъ юстиціи, на мѣсто г-на Ветмона, который вышелъ въ отставку, по слабости здоровья; исправляющій должность министра иностранныхъ дѣлъ, Г. Бастидъ, принимаетъ это министерство, отъ котораго Г. Бедо отказался по той причинѣ, что еще не выдѣлился отъ ранъ; наконецъ капитанъ корабля Вернинакъ назначенъ морскимъ министромъ.

— Министръ внутреннихъ дѣлъ приказалъ поставить статую Шатобриана, во французской академіи, возле статуи Корнеля, Гасина и Монтескье.

— На дискѣ солнца видна въ настоящее время группа пятенъ, какой, по значительности ея объема, не было замѣчаемо на солнцѣ до сихъ поръ. Этихъ пятенъ болѣе тридцати, и они образуютъ узкую, видимую простымъ глазомъ полосу, отъ восточнаго края къ центру свѣтила, простирався въ длину почти на 200,000 километровъ, или на пять съ половиною окружностей земнаго шара. Ширина во многихъ мѣстахъ доходитъ до 26,664 километровъ, но значительно измѣняется. Длина самой темной части, образующей, по видимому, только одно пятно, можетъ быть опредѣлена въ 127,000 километровъ.

Лондъ, 7 Июля.

Войска собираются со всѣхъ сторонъ. Изъ Парижа получено по телеграфу увѣдомленіе объ имѣвшемъ быти покушеніи; но принятія мѣстными начальствомъ мѣры воспрепятствовали этому. Слышно, что дѣйствіе національная гвардія будетъ преобразована.

Англія.

Лондонъ 12 Июля.

Процессъ Хартистовъ уже оконченъ. Судъ присяжныхъ произнесъ приговоръ, по силѣ коего Фуссель осужденъ къ двухлѣтнему заключенію, чему подвергаются также Вернонъ и Лорней. Джонъ приговоренъ къ двухлѣтнему заключенію и уплатѣ 500 фунт. ст. въ видѣ залога. Приговоръ сей вообще находятъ весьма умѣреннымъ.

— Прусскій генеральный консулъ въ Ковесѣ, г-нъ Гебелеръ, официально объявилъ шкиперамъ нѣмецкихъ судовъ, находившихся, по случаю войны съ Даниею, въ тамошнемъ портѣ, что они могутъ безопасно отправиться въ мѣсто своего назначенія.

— Въ журналѣ *Presse* пишутъ, что засѣданія парламента будутъ по обычаю и въ этомъ году закрыты въ половинѣ Августа, а законъ о мореплаваніи оставленъ будетъ до слѣдующихъ засѣданій.

— Значительное число ирландскихъ и другихъ пѣровъ, подало министру внутреннихъ дѣлъ представленіе въ которомъ убѣдительно просятъ о принятіи мѣръ противъ клубовъ, а также противъ выдѣлки и продажи оружія. Министръ, по видимому, благопріятствуетъ симъ желаніямъ.

— По донесеніямъ изъ Ирландіи, мѣстное начальство приняло дѣятельныя мѣры для усмиренія мятежныхъ покушеній.

— Флотъ сэра Чарльса Нэпира вышелъ третьяго дня изъ Портсмута въ море на обычныхъ маневрахъ; лорды адмиралтейства присутствовали при этомъ. Флотъ этотъ состоитъ изъ четырехъ линейныхъ кораблей, пяти парусныхъ и трехъ пароходныхъ; онъ заключаетъ 456 орудій и 3,000 чел. экипажа.

кilkanaście tysięcy, jak donosily inne dzienniki. Liczbę rannych w szpitalach i domach prywatnych, podaje tenże dziennik na 1,100 osób.

— Depesza telegraficzna, nadeszła w trzech dniach z Neapolu, przywizła wiadomość, że Xiążę Genueński, drugi syn króla Karola Alberta, obrany został królem Sycylii. Rząd francuzki rozkazał dowódcy swęj floty salutować Sycylijską flagę narodową.

— *Monitor Algierski* donosi, pod dniami 10 b. m., że Jeneral Gontibstoczylł dwie potyczki pod Bugia, z powstańcami Arabskimi, w których szczęśliwie pokonał i rozbroił. Francuzi mają tylko dwóch zabitych i 20 rannych.

Dnia 18 lipca.

Monitor ogłosił następujące zmiany w gabinecie dotychczasowy Prezes Zgromadzenia Narodowego *Marię*, mianowany został Ministrem sprawiedliwości w miejsce *P. Bethmont*, który żądał uwolnienia, dla słabości zdrowia; *Pelnaidy* obowiązki Ministra spraw zagranicznych; *Bastide*, obejmuje stanowczo ten wydział, z powodu zręczenia się Jenerala *Bedeau*, który jeszcze się zranienie wyleczył; nakoniec, Kapitan okrętowy *Verninac* mianowany zostaje Ministrem Morskim.

— Minister spraw wewnętrznych rozkazał postawić posąg *Chateaubrianda* w akademii francuzkiej, obok posągów *Corneilla*, *Racina* i *Montesquiego*.

— Na tarczy Słońca daje się w tej chwili widzieć grupa plamy, daleko większych, niż wszystkie dotąd uważane. Te plamy są w liczbie przeszło 30, i składają wazki pas, widzialny nagiemu oku, od wschodniego brzegu aż prawie do środka tarczy. Długość tego pasa jest około 200,000 kilometrów, co wynosi połozsta raza obwód kuli ziemskiej. Szerokość wynosi 26,664 kilometry w wielu miejscach, bo nie wszędzie jest równa. Długość części najszerszej, która zdaje się tworzyć jednę tylko plamę, może być obrachowana na 127,000 kilometrów.

Lyon, 7 lipca.

Wojzka nadełagajatu ze wszystkich stron. Z Paryża nadeszły ostrzeżenia telegraficzne o majajym ta nastąpić zamachu; atoli władze miejscowe przez trafnie przedsięwzięte środki zdołały temu zapobiedz. Słychać, że gwardya narodowa naszego miasta ma być rozbrojona i uorganizowana nanowo.

ANGLIA

Londyn, 12 lipca.

Process Chartystów już jest skończony. Sad Przysięgłych ogłosił wyrok. Fussels skazany został na dwa lata więzienia. Podobne kary dotknęły Vernona i Lorneya. Jones skazany został na lat dwa więzienia i 500 funtów szter. rekojmii. Ten wyrok sadu uznają za nader łagodny.

— Jeneralny Konsul Pruski w Cowes, P. Hebler, zawiadomił urzędnicę Kapitanów okrętów niemieckich, które, z powodu wojny z Dania, stały w tym porcie, że teraz bezpiecznie udać się mogą na miejsce swego przeznaczenia.

— Dziennik *Times* donosi, że Parlament, jak zwykle, będzie w tym roku odroczyony w połowie Sierpnia, a prawo żeglugi do przyszłego posiedzenia odroczone.

— Znaczna liczba Irlandzkich i innych Parów podała Ministrowi spraw wewnętrznych przedstawienie, w którym z naleganiem proszą o przedsięwzięcie środków przeciw klubom, jako też przeciw fabrykowaniu i sprzedawaniu broni. Minister zdaje się sprzyjać tym życzeniom.

— Według doniesień z Irlandyi, władza miejscowa przedsięwzięła skuteczne środki w celu przytlumienia wicherzeń buntowniczych.

— Flota Sir Karola Napier wypłynęła onegdaj z portu Portsmouth na otwarte morze, w celu odbywania zwykłych ćwiczeń. Lordowie Admiralicji byli obecnyimi na tej uroczystości. Rzeczona flota składa się z trzech okrętów liniowych, 5-ciu mniejszych żaglowych i 3 parowych. Ogółem liczy 456 dział i 3,900 ludzi.

Изъ числа разныхъ проектовъ, предложенныхъ германскому нац. собр., нижеслѣдующій, составленный профессоромъ Гефферомъ и подписанный значительнымъ числомъ другихъ представителей, обратилъ на вѣрное особенное вниманіе всей Германіи и Италиі, и, по видимому, встрѣтитъ сильную поддержку въ нац. собраніи. Содержаніе его слѣдующее:

„Во вниманіе, что германское государство имѣетъ вѣковое, силою нашей націи и нашихъ Императоровъ приобретенное право на Ломбардію, которое со времени паденія государства перешло на австрійскій домъ, который и пользовался имъ до настоящаго времени; во вниманіе, что отъ удержанія сихъ правъ зависитъ благосостояніе Германіи; во вниманіе, что Венеція есть складочное мѣсто Швабіи и при-рейнскихъ земель, которыя понесли бы значительныя убытки, если Венеція присоединена была къ чужимъ владѣніямъ; во вниманіе, что Венеція не могла бы быть удержана Германією, если бы пограничная черта по рѣкѣ Минчіо, вмѣстѣ съ важнѣйшими крѣпостями: Вероною и Мантуєю, а также менѣе значительными укрѣпленіями: Пескьеро и Левьяго, не находилась въ рукахъ Германіи; во вниманіе наконецъ, что какъ правосудіе и господствующія идеи новѣйшихъ временъ, такъ равно и благоразуміе совѣтуютъ удержать и соединить Венецію съ Германією, тѣсными и благотворными узамъ: нижеподписавшіеся предполагаютъ, чтобы высокое національное собраніе рѣшительно о предѣлило слѣдующее: 1) что хотя бы австрійское правительство, повинувся стѣснительнымъ обстоятельствамъ, при происходящихъ нынѣ переговорахъ на счетъ мира, согласилось уступить Ломбардію въ строгомъ значеніи сего слова, то есть, бывшее медіоланское герцогство со смежными округами; однако выше упомянутая страна, между озеромъ Гардо, рѣками Минчіо и По, а также адриатическимъ моремъ лежащая, не должна быть оставлена Германією, но напротивъ тѣснѣйшими узамъ соединена съ Германією; 2) чтобы австрійское правительство даровало городу Венеціи право вольной гавани и союзнаго германскаго города, такимъ образомъ, чтобы при правительствующемъ тамошнемъ совѣтѣ, пребывавъ всегда въ Венеціи высокой чиновникъ германскаго союза, вмѣстѣ съ достаточнымъ германскимъ гарнизономъ. Франкфуртъ, 7-го Іюля 1848 года.“ (Слѣдуютъ подписи.)

— Во вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія, такъ называемый между-національный комитетъ (*Inter Nationaler Ausschuss*), назначенный для соображенія спорныхъ вопросовъ между Германцами и другими племенами, или иностранными землями, представилъ вчера свой докладъ по предмету познанскаго вопроса, заключенный слѣдующимъ предложеніемъ: „Чтобы національное собраніе, при нынѣшнихъ обстоятельствахъ: 1) призвало присоединеніе къ Германіи тѣхъ частей В. княжества Познанскаго, которыя по предложенію прусскаго правительства единодушнымъ опредѣленіемъ союзнаго сейма, 22 Мая, приняты были къ Германскому союзу, и чтобы въ слѣдствіе сего рѣшительно опредѣлило допущеніе познанскихъ депутатовъ въ союзный сеймъ. 2) Чтобы между тѣмъ утвердило опредѣленную прусскимъ комиссаромъ, 4 го Іюня, пограничную линію, представляя себѣ однако окончательное по сему предмету постановленіе.“

— Национальное собраніе къ разсмотрѣнію проекта закона объ усиленіи арміи союза, большинствомъ 303 голосовъ противъ 119 постановило поступить согласно предложенію своей комиссіи, чтобы центральная власть старалась усилить составъ войскъ во всѣхъ германскихъ государствахъ, въ соразмѣрности двухъ процентовъ съ настоящаго ихъ народонаселенія.

Pomiędzy różnemi projektami podanemi Niemieckiemu Zgromadzeniu Narodowemu, i następujący, ułożony przez Professora Gfrüerera i znaczną liczbą podpisów innych Reprezentantów opatrzony, zwrócił zapewne w wysokim stopniu uwagę całych Niemiec i Włoch, i zdaje się, iż silnie w Zgromadzeniu znajdzie poparcie. Brzmi on jak następuje:

„Zważywszy, że państwo Niemieckie ma odwieczne, siłą naszego narodu i naszych Cesarzów nabyte prawa do Lombardyi, które od czasu upadku państwa, przeszły na dom Austryacki, i przezeń aż do ostatnich czasów były dzierżone; zważywszy, że te prawa tém mniej mogą być zaniechane, iż od ich utrzymania szczęście Niemieckich zależy; zważywszy, że Wenecya jest miejscem składowym Szwabii i krajów nad-Reńskich, i że te kraje musiałyby znaczną ponieść stratę, jeśliby Wenecya do obcych posiadłości odpadła. zważywszy dalej, że Wenecya nie mogłaby długo być utrzymaną przez Niemcy, jeśliby linia rz. Mincio, wraz z głównymi twierdzami Weroną i Mantua, jako też mniejszemi warowniami: Peschiera i Legnago, nie znajdowała się w ręku Niemieckim; zważywszy nakoniec, że tak sprawiedliwość i panujące idee nowszych czasów, jako też sam zdrowy rozsądek doradzają utrzymanie i powiązanie Wenecyi z Niemcami, przez ścisłe i dobroczynne węzły: niżj podpisani wnoszą: aby wysokie Zgromadzenie Narodowe wyrzekło stanowczo w tym duchu: 1) że chociażby rząd Austryacki, ulegając nagłym okolicznościom, przy toczących się obecnie układach o pokój, skłonny był odstąpić Lombardya, w ścisłym znaczeniu tego wyrazu znaczeniu, t. j. byłe Księstwo Medyolańskie wraz z przyległościami; nigdy przecież wyżej wspomniany kraj, pomiędzy jeziorem Garda, rzekami Mincio i Po, oraz morzem Adryatykiem leżący, nie powinien być przez Niemcy opuszczonym, ale w szerszym ścisłym niż dotąd połączeniu z Niemcami pozostać; 2) aby tenże rząd Austryacki nadał miastu Wenecyi prawa Wolnego Portu i Niemieckiego miasta Związkowego, w tym sposobie, iżby obok rządzącej Rady krajowej, przebywał zawsze w Wenecyi wysoki urzędnik Związku Niemieckiego, wraz z dostateczną załogą Niemiecką. Frankfurt, 7 lipca 1848 r.“ (Następują podpisy).

— Na wczorajszym posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, tak zwany Komitet między narodowy (*Inter nationaler Ausschuss*), przeznaczony do roztrząśnienia kwestyi spornych między Niemcami a innemi plemionami lub zagranicznymi krajami, złożył swe sprawozdanie w przedmiocie kwestyi Poznańskiej, zakończone następującym wnioskiem: „Aby Zgromadzenie Narodowe, śród obecnych okoliczności: 1) Uznało wezwanie do Niemiec tych części W. X. Poznańskiego, które na wniosek rządu Pruskiego, przez jednogodną uchwałę Sejmu Związkowego z d. 22 maja, do Związku Niemiec przyjęte zostały, i aby wskutek tego, wyrzekło ostateczne przypuszczenie Deputowanych Poznańskich do grona swego. 2) Aby przedwstępnie uznało oznaczoną tymczasowicie przez Kommissarza Pruskiego pod d. 4 czerwca linję demarkacyjną, zastrzegając sobie jednakże ostateczne w tym względzie postanowienie.“

— Zgromadzenie Narodowe, przy roztrząsaniu projektu do prawa o pomn. żeniu sił wojennych Związku, większą 303 głosów przeciw 119, postanowiło utrzymać w tym przedmiocie wniosek swojej Kommissyi, warujący, aby władza centralna starała się doprowadzić pomnożenie siły zbrojnej, we wszystkich Państwach Niemieckich, w stosunku dwóch od sta ich teraźniejszej ludności.